

meget omfattende Bestemmelser og for Kostbarheden ved Sagens Gennemførelse, og de Forsøg, der siden have været gjort for at løse det, have heller ikke vundet Tilslutning, af den Grund, at de ikke vare fyldestgørende.

Det Forslag, som i sin Tid blev fremsat af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), først alene, senere sammen med flere andre Medlemmer, havde jo som sin vigtigste Bestemmelse, at det Kød, der var taget gyldigt af den Kontrol, som Landbrugsministeren har udnævnt til at syne Kød til Eksport, skulde ogsaa tages gyldigt ved Indførslen i samtlige Landets Kommuner. Tillige skulde den ene Kommunes Kontrol godkendes af den anden uden Efterkontrol eller Mærkning. Men det Kød, der slagtes til Udførsel, slagtes netop ikke under de Betingelser, som man maa anse for de heldigste; det slagtes ikke altid i offentlige Slagtehus, man er derved afskaaren fra at syne Dyret i levende Live, og man kan vel heller ikke altid være ganske sikker paa, at Kontrollen er saa indgaaende som i de kommunale Slagtehus.

Det Forslag, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) fremkom med i Fjor, holdt sig jo til det Kød, som var slagtet paa de af Landbrugsministeriet godkendte Eksportslagterier. Man havde her den Fordel, at Slagtingen var koncentreret og foregik paa et Sted, hvor Dyret baade kunde synes i levende Live og efter at være slagtet. Det begrænsede imidlertid stærkt den Ret til Indførsel, som man fra Landbrugets Side kunde ønske for kontrolleret Kød, idet det holdt sig til, at Kødet kun maatte indføres indenfor en Mil fra Slagteriet uden Kontrol og Afgift. Det nuværende Forslag er gaaet en Mellemvej, det har nærmet sig det tidligere Regeringsforslag en hel Del, og jo mere vi gaa den Vej, desto bedre bliver Forslaget, des mere fyldestgørende, og des lettere vil det forhaabentlig blive at faa gennemført.

Dette Forslag sondrer i sine forskellige Paragraffer mellem Kød, der er slagtet paa forskellig Vis. Jeg kan ikke se rettere, end at Bestemmelsen i § 1 fyldestgør de berettigede Krav, man kan have. § 1 omhandler Kød af Dyr, der ere slagtede paa offentlige Slagtehus i Kommunerne, det vil altsaa sige, at baade Dyret er synet i levende Live og Kødet er underkastet tilstrækkelig indgaaende Eftersyn. Komme vi til § 2, bliver Forholdet straks noget anderledes. Den angaar Kød og

Slagteaffald af Dyr, der ere slagtede i Kommuner, hvor der i Henhold til Sundhedsvedtægt er kommunal Kødkontrol, men ikke offentligt Slagtehus. Kontrollen er altsaa der allerede noget ringere. Noget hen i Paragraffen omtales, hvilke Krav man stiller til Eftersynet, for at Kødet kan opnaa den omhandlede Begunstigelse. Der staar i Stk. 3, at „der for den kontrollerende Dyrlæge er Adgang til forud for enhver Slagting at syne Dyrene i levende Live“. Der er altsaa Adgang, men det er ikke sikkert, at den bliver benyttet. Der staar ligeledes, at „Dyret efter Sundhedsvedtægtens Regler er synet paa Slagtestedet hurtigst muligt efter Slagtingen“. Dette „hurtigst muligt“ kan gerne være ikke saa kort efter. Det er maaske vanskeligt for den kontrollerende at komme omkring til de forskellige Slagterier i Byen. Det er ikke Idealet, saaledes som jeg omtalte det, nemlig at man skal søge at koncentrere Slagtingen saa meget som mulig. Der staar endvidere i Stk. 6: „at den kontrollerende Dyrlæge og hans Betalingsvilkaar samt de Regler, hvorefter han foretager Undersøgelserne og henfører Varen til første Klasse, ere godkendte af Landbrugsministeren, og at Kødkontrollens Udøvelse undergives det Tilsyn, som Landbrugsministeren anordner“. Reglerne affattes altsaa af de forskellige Kommunalbestyrelser, men skulle godkendes af Landbrugsministeren. Men det er ikke det samme som, at det er Landbrugsministeren, der affatter Reglerne, der saa blive ensartede alle Vegne. Ellers kommer der jo nogen Uensartethed til Stede herved. Dernæst staar der under Post 7: „for de allerede gældende Sundhedsvedtægters Vedkommende endvidere, at der ikke i disse findes særlige Bestemmelser, som efter Justitsministerens Skøn gøre Kontrollen væsentlig ringere“. Den kan altsaa blive noget ringere, der bliver en Usikkerhed og Uensartethed til Stede i denne Bedømmelse, som jeg ikke finder hensigtsmæssig.

I sidste Stykke af samme Paragraf omtales det, paa hvilken Maade der skal ydes Afgift til den Kommune, hvori Kødet indføres, altsaa en yderligere Afgift, der ganske vist aftager i Aarene, saaledes at den efter 31. Marts 1908 synker ned til $\frac{1}{5}$ af den Afgift, der ellers gælder i Byerne. Det er jo nogen Erstatning, Byerne derved faa for det Tab, de maatte komme til at lide, men det er ikke sikkert, at det er tilstrækkeligt. Jeg ønsker ikke, at Afgifterne skulle sættes højere, thi naar Importøren har betalt Slagte-